

CONVOCATÒRIA D'INCIDÈNCIES

Proves d'accés a Cicles Formatius de Grau Superior 2003

Part específica

Història del món contemporani

SOLUCIONS

Per accedir a cicles formatius superiors:

- **Assessoria d'imatge personal.**
- **Animació sociocultural.**
- **Educació infantil.**
- **Integració social**
- **Interpretació del llenguatge dels signes.**

**Proves d'accés a CFGS. Part específica. Història del món contemporani.
Convocatòria d'incidències. 2003. Solucions**

**¹PAUTES DE CORRECCIÓ
HISTÒRIA DEL MÓN CONTEMPORANI**

Exercici 1

1. En el mapa s'observa la divisió del món el 1914. Es correspon al període de colonialisme i imperialisme (1850-1814). Es pot observar el repartiment d'Àfrica entre les diferents potències i les colònies i zones d'influència a Àsia. Destaquen per la seva extensió l'imperi anglès i el francès, i en segon terme l'alemany, així com la incorporació de les noves potències Estats Units i Japó (1 punt).
2. Les causes comunament acceptades sobre l'origen de l'imperialisme, amb diferents nivells d'importància segons autors, són: l'increment de població europea, la necessitat de matèries primeres i mercats nous per la indústria, la recerca de condicions favorables pels capitals acumulats amb el desenvolupament industrial, polítiques de prestigi nacional i interès estratègic-militar, exploracions geogràfiques que desvetllaren l'afany de terres llunyanes i la influència de l'esperit missioner cristià. També es valoraran aquelles respostes que facin referència als avenços científico-tècnics que permeteren aquest procés (els vapors i les companyies navals, el canal de Suez, el perfeccionament de les armes de foc, els avenços en cartografia, telegrafia, l'augment de les rotatives dels diaris i la seva influència sobre l'opinió pública...) (2 punts).
3. La conferència de Berlín (1885) va representar la "legalització" de les ocupacions del territori africà fetes per les potències, fonamentalment Gran Bretanya, França, Alemanya i Portugal. Es va acordar la formació del Congo sota el patrocini directe del rei de Bèlgica Leopold III, la llibertat de navegació i comerç en els rius Níger i Congo, la prohibició del tràfic d'esclaus, la protecció de les missions cristianes i finalment s'establia que calia una ocupació efectiva, és a dir militar i administrativa, d'un territori pel seu reconeixement internacional. Aquest fet accelerà l'ocupació del continent i al mateix temps que s'imposa un imperialisme militaritzat de caràcter agressiu que provoca l'ocupació per la força de grans extensions territorials així com incidents entre les potències (Fashoda, 1898, la guerra anglo-bòer) (2 punts).

¹Solucions Prova d'accés a CFGS. Història del món contemporani. Convocatòria incidències.
2003 - 1/2 -

²Exercici 2

1. El text fa referència al deteriorament econòmic, l'endarreriment científic i tecnològic i la baixa productivitat de l'URSS. L'autor, secretari general del PCUS, atribueix aquest fenomen a la política econòmica de creixement extensiu seguida per inèrcia. El context es el del període conegut com "perestroika" o reestructuració, pertany a la fi de l'ordre bipolar de després de la segona guerra mundial i a la disgregació de la Unió Soviètica. (1punt).
2. L'URSS i els països aliats comercial i militarment compartien una ideologia comunista. Es tractava, teòricament, de construir el socialisme per arribar al comunisme, situació d'igualtat entre persones que hauria de permetre la seva realització. El comunisme seguia les aportacions teòriques de Marx (dictadura del proletariat, materialisme dialèctic) i de Lenin (la formació del partit revolucionari dirigent). El socialisme consistiria en una primera fase, després de l'eliminació de la burgesia, en la que l'estat es faria càrrec dels béns de producció (fàbriques, terres,...). En una segona fase, després del desenvolupament econòmic i social, es passaria al comunisme. El partit comunista era l'únic permès i dirigia la política, l'economia i controlava la societat. Els membres del partit controlaven els càrrecs polítics, administratius i socials i formaven la classe dirigent del país. El partit celebrava un Congrés cada cinc anys del qual sortia elegit un Comitè Central, el qual triava un reduït Politburó (de 22 membres) del qual sortia el Secretari General, persona que acumulava el màxim poder. En la pràctica es va produir una dictadura del Secretari, o dels dirigents del Partit Comunista. (2 punts).
3. Entre les conseqüències de la disgregació de l'URSS destaquem la desaparició d'una alternativa política i econòmica i l'aparició d'un nou ordre mundial amb els Estats Units com potència hegemònica, i la creació de conflictes regionals deguts a l'aparició de nacionalismes agressius en els antics territoris de l'URSS i alguns dels seus antics aliats. Singularment la disgregació de l'antiga federació iugoslava i la recent guerra dels Balcans, així com la guerra de Txetxènia, il·lustren la situació. En clau interna cal fer notar l'augment de la corrupció i el deteriorament de les infraestructures així com les dificultats per accedir a un sistema de llibertats democràtiques. (2 punts).

² Solucions Prova d'accés a CFGS. Història del món contemporani. Convocatòria incidències.
2003 - 2/2 -